

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проекту Закону України «Про внесення змін до Цивільного кодексу України
у зв'язку з оновленням (рекодифікацією) положень про гласність прав, правочинів та юридичних фактів»

Книга відсутня	КНИГА ДЕВ'ЯТА. ГЛАСНІСТЬ ПРАВ, ПРАВОЧИНІВ ТА ЮРИДИЧНИХ ФАКТІВ
Глава відсутня	Глава 91. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ
Стаття відсутня	Стаття 1309. Предмет гласності (оприлюднення) та способи її здійснення 1. Права, правочини та факти, які стосуються стану та правосуб'єктності особи, а також пов'язані з належним їм майном, як і будь-які інші правовідносини підлягають оприлюдненню (гласність) у випадках, прямо встановлених законом. 2. Гласність (оприлюднення), зазначена в частині першій, здійснюється на підставі: 1) державного реєстру речевих прав на нерухоме майно та їх обтяжень; 2) державного реєстру застав рухомого майна; 3) державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців; 4) державного реєстру транспортних засобів; 5) державного реєстру судових рішень; 6) державні реєстри з прав інтелектуальної власності; 7) державного реєстру актів цивільного стану громадян; 8) інших форм оприлюднення, встановлених законом. 3. Положення цієї книги застосовуються, якщо правовими положеннями, застосовними до певного державного реєстру або іншими спеціальними правовими положеннями не передбачено інше.
Стаття відсутня	Стаття 1310. Умови гласності (оприлюднення) 1. Порядок та умови гласності встановлюються законом. 2. Виконання формальних вимог закону має право вимагати будь-яка особа, у тому числі неповнолітня або повнолітня особа, щодо якої судом встановлено обмеження її цивільної дієздатності.

	3. Будь-яка відмова або обмеження права на виконання формальних вимог закону з оприлюднення, а також будь-яка неустойка або інші санкція, передбачена з метою перешкоджання здійсненню цього права, є недійсними. 4. Ніхто не може посилається на те, що не знав про право, правочин або факт, що підлягає оприлюдненню, якщо вимога закону з оприлюднення була правомірно виконана.
Стаття відсутня	Стаття 1311. Наслідки гласності 1. Гласність (оприлюднення) забезпечує протиставність права, правочину, факту, а також будь-яких інших правовідносин, що підлягають оприлюдненню, встановлює їх чергу та, якщо це прямо встановлено законом, зумовлює їх встановлення або правові наслідки. 2. Для сторін або їх універсальних або прирівнених до них правовідносин правонаступників права, правочини або факти, а також інші правовідносини створюють наслідки в повному обсязі, навіть якщо не виконані формальні вимоги з гласності (оголошення), за винятком випадків, коли законом встановлено інше. 3. Гласність (оприлюднення) не надає юридичної сили праву, правочину або факту, що підлягає або допущений до оприлюднення. Однак у випадках та за умов, прямо встановлених законом, воно може створювати правонабувальні наслідки на користь набувачів. 4. Гласність (оприлюднення) не перериває і не зупиняє перебіг позовної давності, за винятком випадків, коли законом встановлено інше.
Стаття відсутня	Стаття 1312. Презумпція в сфері державних реєстрів 1. Якщо право, правочин або факт зареєстровані в державному реєстрі, вони існують до моменту їх виключення з реєстру або зміни відповідно до закону. 2. Якщо право, правочин або факт виключені з реєстру, передбачається, що вони не існують.
Стаття відсутня	Стаття 1313. Відсутність гласності (оприлюднення) 1. Якщо формальна вимога закону не виконана, а гласність (оприлюднення) не встановлено законом, що має

	правовстановлювальний характер, права, правочии, факти або правовідносини, що підлягають оприлюдненню, не можуть бути протиставлені третім особам, за винятком випадку, коли доведено, що вони дізналися про них іншим чином. 2. Якщо закон передбачає, що просте знання факту не усуває відсутність гласності (оприлюднення), посилається на її відсутність може будь-яка заінтересована особа, у тому числі третя особа, яка дізналася іншим шляхом про право, правочин, факт або правовідносини, що підлягають оприлюдненню.
Стаття відсутня	Стаття 1314. Конкуренція оприлюднення 1. Якщо право, правочин, факт або будь-які правовідносини підлягають одночасно різним формальним вимогам закону, невиконання однієї вимоги з оприлюднення не не погашається виконанням іншої.
Стаття відсутня	Стаття 1315. Доступ до публічних реєстрів 1. Будь-яка особа навіть без обґрунтування свого інтересу має право відповідно до закону знайомитися з державними реєстрами щодо права, правочину, факту або певного правового становища й отримувати посвідчені витяги або копії з них. 2. У випадку та порядку, встановлених законом, доступ до інформації, яка міститься в державному реєстрі, обмежується або зумовлюється з метою захисту персональних даних фізичної особи, якої стосується інформація.
Глава відсутня	Глава 92. ПРАВОВСТАНОВЛЮВАЛЬНІ ДЕРЖАВНІ РЕЄСТРИ
Параграф відсутній	§ 1. Загальні положення

Стаття відсутня

Стаття 1316. Права, що підлягають реєстрації

1. Положення цієї глави застосовуються до будь-якого державного реєстру, який відповідає таким умовам:

1) у цьому реєстрі, згідно з законом, підлягають реєстрації визначені речеві права та/або інші визначені майнові права (права, які підлягають реєстрації/зареєстровані права);

2) закон встановлює, що права, які підлягають реєстрації, можуть виникнути лише шляхом їх реєстрації на користь набувача в цьому реєстрі, за винятками, передбаченими законом.

2. У випадках, передбачених законом, визначені речеві права та/або інші визначені майнові права (права, які підлягають реєстрації/зареєстровані права), які закріплюють приналежність об'єкта цивільних прав певній особі, обмеження таких прав та обтяження майна (права на майно) підлягають державній реєстрації.

Державна реєстрація прав на майно здійснюється уповноваженим згідно з законом державним органом на підставі принципів перевірки законності підстав реєстрації, публічності і достовірності державного реєстру.

У державному реєстрі повинні бути зазначені дані, які надають можливість однозначно встановити об'єкт, на який встановлюється право, уповноважену особу, зміст права, підставу його виникнення.

3. Майнові права на об'єкт цивільних прав, що підлягає державній реєстрації, виникають, змінюються та припиняються з моменту внесення відповідного запису до державного реєстру, якщо інше не встановлено законом.

4. У випадках, встановлених законом або домовленістю сторін, договір, що тягне виникнення, зміну або припинення прав на майно, які підлягають державній реєстрації, має бути нотаріально посвідчений.

Запис у державному реєстрі вноситься за наявності заяв про це всіх осіб, які вчинили правочин, якщо інше не встановлено законом. Якщо правочин вчинено із нотаріальним посвідченням, запис до

	державного реєстру може бути внесено за заявою будь-якої сторони правочину, в тому числі через нотаріуса. 5. Якщо право на майно виникає, змінюється або припиняється внаслідок настання обставин, зазначених у законі, запис про виникнення, про зміну або про припинення цього права вноситься до державного реєстру за заявою особи, для якої настають такі правові наслідки. Законом може бути встановлено також право інших осіб звертатися із заявою про внесення відповідного запису до державного реєстру. 6. Уповноважений згідно з законом державний орган, який здійснює державну реєстрацію прав на майно, перевіряє повноваження особи, яка зверталася із заявою про державну реєстрацію права, законність підстав реєстрації, інші передбачені законом обставини і документи, а у випадках, зазначених у частині п'ятій цієї статті, також настання відповідної обставини. Якщо право на майно виникає, змінюється, призупиняється або припиняється на підставі нотаріально посвідченого правочину, уповноважений згідно з законом державний орган має право перевірити законність відповідного правочину у випадках та в порядку, які встановлені законом. 7. Зареєстроване майнове право може бути оспорено лише в судовому порядку. Особа, зазначена в державному реєстрі як володар права, визнається такою, поки у встановленому законом порядку в реєстр не внесено запис про інше. У разі виникнення спору щодо зареєстрованого права особа, яка знала або повинна була знати про недостовірність даних державного реєстру, не має права посилаватися на відповідні дані. 8. Щодо зареєстрованого права до державного реєстру може бути внесено в порядку, встановленому законом, відмітку про заперечення особи, відповідне право якої було зареєстровано раніше. Якщо протягом трьох місяців із дня внесення до державного реєстру відмітки про заперечення щодо зареєстрованого права особа, за заявою якої вона внесена, не оспорила зареєстроване право в суді,
--	---

	відмітка про заперечення скасовується. У цьому випадку повторне внесення відмітки про заперечення зазначеної особи не допускається. Особа, яка оспорує зареєстроване право в суді, має право вимагати внесення до державного реєстру відмітки про наявність судового спору щодо цього права. 9. Відмова в державній реєстрації прав на майно або ухилення від державної реєстрації можуть бути оспорені в суді. 10. Шкода, завдана незаконною відмовою в державній реєстрації прав на майно, ухиленням від державної реєстрації, внесенням до державного реєстру незаконних або недостовірних даних про право, або в результаті помилок, які допущені з вини державного органу під час вчинення запису в державний реєстр чи під час надання даних і копій документів, чи порушенням встановленого законом порядку державної реєстрації прав на майно, з вини державного органу, який здійснює державну реєстрацію прав на майно, підлягає, відшкодовуються державою. Позов про відповідальність держави за шкоду, завдану внаслідок неправомірних дій (бездіяльності) державного органу відповідно до цієї частини статті може бути подано до суду протягом десяти років з дня їх вчинення. 11. Правила, передбачені цією статтею, застосовуються, оскільки інше не встановлено цим Кодексом.
Стаття відсутня	Стаття 1317. Види реєстраційних дій 1. У реєстрі проводиться реєстрація, попередня реєстрація і внесення відміток (реєстраційні дії). 2. Предметом реєстрації та попередньої реєстрації є права, що підлягають реєстрації, а внесення відміток стосується інших прав, правочинів, фактів або правовідносин, пов'язаних із зареєстрованими правами, які містяться в реєстрі. 3. Попередня реєстрація і внесення відміток здійснюються лише в прямо передбачених законом випадках.
Стаття відсутня	Стаття 1318. Реєстрація прав з умовою і строком виконання, що підлягають реєстрації

	1. Права, що підлягають реєстрації, набуті під відкладальною або скасувальною умовою, не реєструються. Однак, вони можуть бути зареєстровані у випадку настання цих умов. 2. Строк припинення права або тягар безоплатного надання можуть бути наведені у тексті як реєстрації, так і попередньої реєстрації.
Стаття відсутня	Стаття 1319. Застосування положень матеріального та процесуального права 1. Заяви про реєстрацію, попередню реєстрацію, внесення відміток або виключення з реєстру, незалежно від дати їх подання, розглядаються відповідно до положень матеріального права, що діють на дату вчинення правочину або, за обставинами, на дату вчинення або виникнення юридичного факту, що породжує, змінює або припиняє право, яке підлягає реєстрації, попередньої реєстрації, внесення відмітки про нього або виключення з реєстру, з дотриманням процесуальних норм, що діють на момент подання заяви згідно з законом.
Параграф відсутній	§ 2. Реєстрація та попередня реєстрація
Стаття відсутня	Стаття 1320. Правовстановлювальний характер реєстру 1. Якщо законом не встановлено інше, права, що підлягають реєстрації, встановлюються, передаються, обтяжуються речевими правами лише внаслідок реєстрації у передбаченому законом реєстрі, на підставі правочину або факту, що обґрунтовує реєстрацію відповідно до закону. 2. Якщо законом не встановлено інше, речеві права припиняються лише їх виключенням із передбаченого законом реєстру, за згодою їх власника, наданої у передбаченій законом формі. Така згода не вимагається, якщо право припиняється виконанням строку (умови), зазначеного в реєстрації, або смертю або, за обставинами, припиненням юридичного існування власника, якщо він був юридичною особою, а також в інших випадках, прямо встановлених законом.

	3. Якщо підлягає реєстрації передане право, обтяжене речевим правом на користь третьої особи, передання здійснюється із збереженням за третьою особою речевого права, за винятком випадків, прямо встановлених законом. 4. Зміна зареєстрованого права здійснюється за правилами, встановленими для набуття цього права.
Стаття відсутня	Стаття 1321. Виникнення, перехід і припинення прав, що підлягають реєстрації, без реєстрації 1. Виникнення, перехід і припинення права, що підлягає реєстрації, без реєстрації, відбувається у встановленому законом державному реєстрі у разі відмови від свого права, відчуження або знищення майна, примусового відчуження (викупу) з мотивів суспільної необхідності, припинення юридичної особи або смерті фізичної особи, за якою зареєстровано право, а також в інших випадках, прямо встановлених законом. 2. У разі примусового відчуження, якщо відмітку про заборону щодо права, яке підлягає реєстрації, не було попередньо внесено до державного реєстру нерухомого майна та його обтяжень, придбане таким чином право не може бути протиставлене третім особам – добросовісним набувачам. 3. У випадках, передбачених частиною першою, особа, яка набула таким чином зареєстроване право, має право розпорядитися ним шляхом вчинення правочину лише після реєстрації у відповідному реєстрі.
Стаття відсутня	Стаття 1322. Конфлікт між третіми особами – набувачами від спільного виконавця 1. Якщо дві або більше особи уповноважені на підставі правочину, який вчинений з однією і тією самою особою, якій належить зареєстроване право (спільний виконавець), набули взаємовиключні права, особа, яка першою подала заяву про реєстрацію свого права, вважається особою, якій належить право, що підлягає реєстрації і має бути зареєстрована як така, незалежно від

	дати правового титулу, на підставі якого здійснено реєстрацію в реєстрі, або від того, кому належало право, що підлягає реєстрації. 2. Щодо заяв про реєстрацію, поданих іншими заявниками, реєстратор повинен відмовити їм у реєстрації в цьому реєстрі.
Стаття відсутня	Стаття 1323. Позов про реєстрацію права та виключення з реєстру конкуруючого права, зареєстрованого на користь недобросовісного набувача – третьої особи 1. Особа, якій належить право внаслідок вчиненого дійсного правочину вимагати реєстрації права, що підлягає реєстрації на свою користь, може звернутися до суду з позовом про реєстрацію свого права та виключення з реєстру конкуруючого права або, за обставин, визнанням вищої черговості права, зареєстрованого на користь третьої особи, якщо закон допускає співіснування цих конкуруючих прав, за умови дотримання таких вимог: 1) правочин, на якому заявляє свій позов позивач, передує тому, на підставі якого здійснено реєстрацію на користь третьої особи; 2) право позивача та набувача – третьої особи походить від спільного виконавця; 3) реєстрації права на користь позивача перешкоджав набувач – третя особа шляхом застосування примусу або під впливом обману. 2. Виключення з реєстру або присудження вищої черговості права може вимагатися також у разі, якщо примус або обман застосовувалися іншою особою, ніж покупець – третя особа, але лише якщо останній знав або, за обставинами, повинен був знати про цю обставину на дату вчинення правочину, на підставі якого набуто право, що підлягає реєстрації. 3. Строк позовної давності підпадає під положення про строк давності позову щодо визнання недійсним через застосування примусу або обману, але не може перевищувати три роки з дня реєстрації права третьою особою на своє ім'я.
Стаття відсутня	Стаття 1324. Особи, в яких можуть набувати права, що підлягають реєстрації

	1. Реєстрація набуття права, що підлягає реєстрації, може бути здійснена лише: 1) якщо воно набувається в особи, яка на дату подання заяви про реєстрацію зареєстрована як особа, якій належить право, що передається або обтяжується; або 2) якщо воно набувається в особи, яка до реєстрації набуття права на своє ім'я згідно з пунктом 1 зобов'язалася обтяжити своє право, а обидві реєстрації заявляються одночасно. 2. Положення частини другої не застосовуються до особи, яка набуває право власності у випадку первинної реєстрації у державному реєстрі предмета права, що підлягає реєстрації. 3. Якщо в реєстрі один із подружжя зареєстрований як єдина особа, якій належить зареєстроване право, але є відмітка про право спільного майна, відчуження або обтяження цього права реєструється лише за згодою іншого з подружжя, яка міститься в правочині з розпорядження або окремому документі встановленої законом форми.
Стаття відсутня	Стаття 1325. Реєстрація, заснована на зобов'язаннях спадкодавця 1. Реєстрація, яка заснована на зобов'язаннях спадкодавця, може бути здійснена і після реєстрації права, що підлягає реєстрації, на ім'я спадкоємця, але лише в тих межах, в яких на спадкоємця покладається юридичний обов'язок за цими зобов'язаннями.
Стаття відсутня	Стаття 1326. Позов про реєстрацію 1. Якщо особа, яка зобов'язана передати, встановити або змінити на користь іншої особи право, що підлягає реєстрації, не виконує необхідні для реєстрації в реєстрі обов'язки, уповноважена особа має право звернутися до суду з вимогою про вчинення реєстрації держателем реєстру (позов про реєстрацію). 2. Строк позовної давності за позовом про реєстрацію становить три роки. 3. Позивач не зобов'язаний доводити, що зобов'язана особа не надала своєї згоди на реєстрацію.

	4. Якщо відмітку про позов про реєстрацію внесено до реєстру, рішення суду поширюється також на всіх осіб, які набули право, яке підлягає реєстрації, після внесення відмітки, при цьому це право має бути виключене з реєстру, на вимогу будь-якої заінтересованої особи, без їх згоди, одночасно з правом їхнього виконавця, який брав участь у судовому процесі. Положення цієї частини застосовуються, якщо відповідні набувачі були залучені до участі у справі, без необхідності подання окремого позову проти них. 5. Рішення суду, яким задовольняється позов про реєстрацію, є обов'язковим до виконання (протиставним) держателем реєстру без необхідності залучення його до участі у справі.
Стаття відсутня	Стаття 1327. виправлення державного реєстру речевих прав на нерухоме майно та їх обтяжень 1. Особа, на ім'я якої внесено незаконний запис про речеве право та/або його обтяження, що не відповідає її справжньому правовому становищу та унеможливорює реалізацію потерпілим свого речевого права на нерухоме майно та/або його обтяжень внаслідок помилки або неправильної реєстрації або реєстрації неіснуючого речевого права чи обтяження (незаконний запис у державному реєстрі), зобов'язана надати згоду на виправлення незаконного запису в державному реєстрі на користь потерпілого. 2. Потерпілий має право вимагати у суді покладення на особу, на ім'я якої внесено незаконний запис у державному реєстрі, обов'язку надати згоду на виправлення державного реєстру, або, в разі відмови особи надати таку згоду, покладення на державного реєстратора обов'язку виправити державний реєстр, якщо його зміст не відповідає справжньому правовому становищу особи, на ім'я якої внесено незаконний запис у державному реєстрі, який унеможливорює реалізацію потерпілим свого речевого права на нерухомість та/або його обтяжень. 3. Власник, особа, яка має речеве право, мають право вимагати застосування судом умовного зобов'язання (зобов'язання на

	майбутнє) шляхом покладення судом на державного реєстратора обов'язку після виправлення державним кадастровим реєстратором помилки у кадастровому номері земельної ділянки провести державну реєстрацію речового права на земельну ділянку відповідно до державного акта на право власності на земельну ділянку, якщо відомості до державного реєстру речових прав на нерухоме майно були внесені разом із помилковими відомостями щодо кадастрового номеру земельної ділянки та зазначені дії унеможливають реалізацію потерпілим свого речового права на земельну ділянку. 4. Особа зобов'язана надати згоду на виправлення державного реєстру і тоді, коли незаконний запис у державному реєстрі був результатом поведінки особи, на користь якої внесено незаконний запис, потерпілого, інших осіб чи внаслідок події. 5. Положення частин першої-четвертої цієї статті застосовуються також до вимог про витребування майна власником із чужого незаконного володіння (віндикаційний позов), інших способів захисту речових прав та їх обтяжень. 6. Витрати, пов'язані з виправленням державного реєстру та необхідного для цього визнання, несе особа, яка вимагає виправлення, якщо інше не впливає із правовідносин, що існують між цією особою та зобов'язаною особою. 7. На вимоги, викладені в частинах першій-шостій цієї статті, не поширюється позовна давність. 8. У випадках, передбачених частинами першою-четвертою цієї статті, може бути подано заперечення, яке оскаржує правильність державного реєстру. Запис про речеве право та/або його обтяження у державному реєстрі вноситься на підставі рішення суду про виправлення в державному реєстрі або на підставі згоди особи, права якої зачіпаються виправленням у державному реєстрі. Ухвалення рішення суду про виправлення в державному реєстрі не вимагає наявності загрози праву особи, яка подає заперечення, що має бути належним чином доведено.
--	---

Стаття відсутня	Стаття 1328. Черговість права та її зміни 1. Якщо кілька обмежених речевих прав обтяжують те саме зареєстроване право, черговість між ними визначається за тимчасовою послідовністю їх реєстрації. 2. Черговість права може послідовно змінюватися шляхом внесення відповідних записів до державного реєстру на підставі договору про це, укладеного між обладателями обмежених речевих прав, черговість яких змінюється. 3. Якщо внаслідок зміни черговості право застави, іпотеки або інше забезпечувальне речеве право отримує нижчу черговість, а обмежене речеве право, інше ніж речеве забезпечувальне право, отримує більш високу черговість, для цієї зміни необхідна також згода особи, якій належить зареєстроване право, обтяжене правами, черговість яких змінюється. 4. Якщо обмежене речеве право, яке внаслідок зміни черговості отримало нижчу черговість, обтяжене, у свою чергу, обмеженим речевим правом на користь третьої особи, для цієї зміни необхідна також згода цієї третьої особи. 5. Отримана внаслідок зміни вища черговість не втрачається, якщо припинено обмежене речеве право, яке отримало нижчу черговість. 6. Обмежені речеві права, які перебувають у черговості між правами, що змінили свою черговість, цими змінами не зачіпаються.
Стаття відсутня	Стаття 1329. Попередня реєстрація 1. Крім інших випадків, встановлених законом, попередня реєстрація в реєстрі вимагається, якщо: 1) набуття права, що підлягає реєстрації, обтяжене відкладальною або скасувальною умовою, у тому числі, якщо щодо права, що підлягає реєстрації, накладено секвестр або заборону, а правочин з розпорядження передбачає набуття цього права під відкладальною умовою зняття секвестру або заборони; 2) на підставі рішення суду, що набрало чинності або підлягає негайному виконанню, але ще не набрало чинності, особа

	зобов'язується до передачі, встановлення або припинення права, що підлягає реєстрації; 3) набувається або обумовлюється речевим правом попередньо зареєстроване право; 4) прямим застереженням у договорі або спільною письмовою заявою, якщо закон не вимагає нотаріально засвідченої форми, обидві сторони погодилися лише на попередню реєстрацію. 2. У значенні пункту 1 частини першої, зокрема, вважається набутих під відкладальною умовою право власності, передане: 1) на підставі договору купівлі-продажу, в якому зазначено, що продавець зберігає за собою право власності до сплати всіх сум, що належать з покупця згідно з цим договором (застереження про збереження права власності); 2) на підставі договору лізингу, в якому зазначено, що лізингоодержувач набуває права власності після повного виконання своїх зобов'язань згідно з цим договором. 3. Прямим застереженням сторони договору, зазначеного в частині другій, можуть виключити можливість попередньої реєстрації на користь набувача та передбачити натомість внесення до державного реєстру відмітки про договір.
Стаття відсутня	Стаття 1330. Наслідки попередньої реєстрації. Позов про підтвердження 1. Попередня реєстрація має з дня подання заяви однакову юридичну силу, що й реєстрація права, яке підлягає реєстрації, однак за умови її подальшого підтвердження. 2. Протягом попередньої реєстрації: 1) можуть виконуватися попередні реєстрації та позначки щодо попередньо зареєстрованого права; 2) зберігається також зареєстроване право з можливістю виконання попередніх реєстрацій і відміток щодо нього. 3. Підтвердження попередньої реєстрації здійснюється за згодою особи, якій належить зареєстроване право, у передбаченій законом формі або на підставі рішення суду, що набрало чинності,

	яким задовольняється позов про підтвердження попередньої реєстрації (позов про підтвердження). У цьому випадку положення цього Кодексу застосовуються відповідним чином і до позову про підтвердження. 4. Підтвердження попередньої реєстрації є чинним із власної ініціативи над усіма попередніми реєстраціями та відмітками щодо попередньо зареєстрованого права. У цьому випадку виключаються право, передбачене пунктом 2 частини другої, а також попередні реєстрації та позначки щодо нього. 5. Відсутність підтвердження попередньої реєстрації спричиняє, на вимогу заінтересованої особи, її вилючення з реєстру та виключення всіх попередніх реєстрацій і відміток щодо попередньо зареєстрованого права. 6. Особа, право якої виключається згідно з частинами четвертою або п'ятою, не може посилається на набувальну давність або на статус добросовісного набувача, щоб протистояти виключенню.
Стаття відсутня	Стаття 1331. Заперечення презумпцій існування або неіснування права, що підлягає реєстрації 1. Презумпції, передбачені цього Кодексу про відмову від пред'явлення присікального строку, щодо прав, які підлягають реєстрації, можуть бути заперечені лише шляхом подання позову про внесення виправлень або доказування випадку, встановленого положеннями цього Кодексу про присікальні строки.
Параграф відсутній	§ 3. Внесення відмітки
Стаття відсутня	Стаття 1332. Права, правочини або факти, про які повинна бути внесена відмітка 1. У встановлених законом випадках права, правочини, факти або правовідносини стають обов'язковими для третіх осіб (протиставимими) виключно шляхом внесення відмітки, якщо не доведено, що про них стало відомо іншим шляхом, крім випадку, коли із закону випливає, що просте знання їх є недостатнім для того, щоб заповнити відсутність оприлюднення. У випадку конфлікту прав, що

	походять від спільного виконавця, застосовуються належним чином положення статей 1322, 1323, 1326. 2. Крім випадків, передбачених законом, підлягають відмітці у реєстрі: 1) договір про порядок користування спільною власністю або власністю на певний час, договір про відкладення поділу спільної власності; 2) майновий найм і відступлення права стягнення плати за найм або інших доходів, породжених зареєстрованим правом; 3) внесок до статутного (складеного) капіталу господарського товариства права користування майном; 4) попередній договір, опціон, який особа, що обіцяє укласти договір, укладає як особа, якій належить зареєстроване право; 5) переважне право купівлі, що впливає з договору, предметом якого є зареєстроване право; 6) заборона відчуження або обтяження зареєстрованого права, передбачена договором або заповітом (застереження про невідчужуваність); 7) статус зареєстрованого права як права спільного майна подружжя; 8) статус фідучіарного управителя майном та, якщо визначено, особи майбутніх вигодонабувачів щодо зареєстрованого права; 9) заява про порушення провадження про банкрутство (неплатоспроможність) щодо обладателя зареєстрованого права та порушення судом провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність); 10) секвестр (зберігання речей, що є предметом спору) зареєстрованого права, його плодів чи доходів від нього; заборони, встановлені судом чи іншими уповноваженими законом органами; 11) позов щодо вчинення реєстраційної дії (позов про реєстрацію, позов про підтвердження, позов про внесення виправлень у реєстрі тощо);
--	---

	12) позов про оскарження рішення реєстратора та, якщо попередня процедура відповідно до закону є обов'язковою, заява, що передує цьому позову; 13) будь-які позови, що стосуються прав, договорів, інших правочинів, фактів, правовідносин у зв'язку із зареєстрованим правом, незалежно від того, чи стосуються вони наявної чи виключеної реєстрації або попередньої реєстрації, у тому числі: а) позов щодо захисту зареєстрованого права; б) заява про скасування рішення суду про оголошення фізичної особи померлою; в) позов про поділ майна; г) позов про визнання правочину недійсним, або позов про наслідки нікчемного правочину, на якому ґрунтувалася реєстрація або попередня реєстрація; д) позов про розірвання договору, на якому ґрунтувалася реєстрація або попередня реєстрація; е) заява про перегляд рішення суду, на якому ґрунтувалася реєстрація або попередня реєстрація; 14) внесення до єдиного державного реєстру розслідувань відомостей щодо злочину, вчиненого шляхом реєстрації, попередньої реєстрації або внесення відмітки до державного реєстру, або злочину, результатом якого є реєстрація, попередня реєстрація або внесення відмітки до державного реєстру; 15) встановлення опіки та піклування судом щодо особи, за якою зареєстровано право, якщо згідно з умовами опіки та піклування особа, яка охороняється, не може самостійно вчиняти договори, інші правочини щодо розпорядження нерухомим майном; зміна або припинення опіки та піклування; 16) рішення суду, отримане органом державної реєстрації від суду, якщо особа, на користь якої має бути зареєстроване право, що підлягає реєстрації, не подала заяву про реєстрацію та не сплатила належні збори в установленому законом порядку.
--	---

	3. У значенні цієї статті під третіми особами розуміються будь-які особи, що набули право, яке підлягає реєстрації або інше право, пов'язане з правом, що підлягає реєстрації. 4. Відсутність відмітки не позбавляє право, правочин, факт чи правовідносини чинності, яку вони мають для своїх сторін, а у випадку позовів до суду – для учасників провадження в суді. 5. Якщо законом не встановлено інше, відмітка, внесена щодо зареєстрованого права, не перешкоджає вчиненню реєстрації, попередньої реєстрації або внесенню відміток на користь третіх осіб без згоди заявника або вигодонабувача відмітки.
Стаття відсутня	Стаття 1333. Заявник відмітки 1. Якщо законом не встановлено інше, внесення відмітки щодо зареєстрованого права здійснюється лише на вимогу або за нотаріально посвідченою згодою її володаря. 2. Внесення відмітки, що здійснюється на підставі правочину, який підлягає нотаріальному посвідченню, може бути заявлено будь-якою зі сторін правочину або їх правонаступниками. У разі вчинення правочину в письмовій формі заяву повинні подати всі сторони правочину або їх правонаступники. У разі відмови сторона може звернутися за рішенням суду, що замінює згоду. 3. Внесення відмітки про позов проводиться: 1) на вимогу заявника на підставі позовної заяви, заяви про порушення справи про неплатоспроможність, заяви про видачу виконавчого документа (виконавчого листа), що має вхідний номер або інший доказ її прийняття судом або, за обставинами, міжнародним комерційним арбітражним судом; 2) на підставі рішення суду відповідно до Цивільного процесуального кодексу України; 3) за власною ініціативою – у разі, коли позовом оскаржується рішення держателя реєстру. 4. Якщо відмітка про позов внесена на підставі заяви, поданої згідно з пунктом 1 частини третьої, особа, якій належить речеве право, якого стосується відмітка, може вимагати від заявника відмітки про

	відшкодування шкоди, завданої у зв'язку з втратою реальної можливості оплатно розпорядитися речевим правом, одержати фінансування або відшкодування іншої аналогічної шкоди, завданої наявністю відмітки, за умови, що позов не задоволено судом або, якщо задоволено, є непротиставимим особі, якій належить речеве право, а заявник відмітки повинен був належним чином передбачити це. 5. Відмітка про позов виключається: 1) за вимогою особи, яка клопотала про внесення відмітки, або її процесуального правонаступника; 2) за вимогою будь-якої заінтересованої особи на підставі ухвали суду, що розглядає позов по суті, або рішення суду про задоволення позову про виправлення відмітки згідно зі статтею 1339; 3) за вимогою будь-якої заінтересованої особи на підставі ухвали суду, яка набрала чинність, про відмову в прийнятті заяви, повернення заяви, припинення провадження у справі, залишення заяви без розгляду, скасування рішення суду (виконавчий лист, судовий наказ, або ухвала суду), на підставі рішення про відхилення заяви про порушення процесу неплатоспроможності, а також на підставі ухвали суду, яка набрала чинності і розглядала позов по суті, що набрав чинності. 6. Внесення відмітки про попередню заяву щодо рішення держателя реєстру виключається за власною ініціативою після закінчення шістдесятиденного строку з дня подання попередньої заяви держателю реєстру. 7. Внесення відмітки про статус зареєстрованого права як права спільного майна подружжя здійснюється за вимогою будь-кого з подружжя на підставі свідоцтва про шлюб, якщо з його змісту, співвіднесеного із зазначеним у реєстрі правовим становищем цього права, випливає, що зареєстроване право набуто під час шлюбу, і відповідно до закону це право не відноситься до категорії особистого майна того з подружжя, на користь якого зареєстровано право.
Стаття відсутня	Стаття 1334. Внесення відміток про попередній договір

	1. Відмітка про попередній договір, предметом якого є зареєстроване право, може бути внесена в державний реєстр, якщо особа, яка обіцяла укласти договір, зареєстрована в державному реєстрі як особа, якій належить право, що є предметом остаточного договору (договір, який не є попереднім). 2. Окрім інших випадків, передбачених законом, відмітка про попередній договір виключається: 1) якщо строк позовної давності поширюється на позов вигодонабувача про ухвалення рішення суду, що замінює остаточний договір; 2) якщо зареєстроване право остаточно присуджено в межах примусового продажу третьою особою, яка не несе відповідальність за зобов'язання особи, що обіцяла укласти договір; 3) якщо попередній договір, відмітка про який внесена до реєстру, передбачає опціон, а вигодонабувач опціону не запитує про підстави заяви про здійснення опціону і докази його повідомлення іншій стороні до спливу строку, передбаченого в попередньому договорі на здійснення опціону, реєстрацію або попередню реєстрацію права, що підлягає реєстрації, яке повинно бути набуто. 3. У випадках, передбачених частиною другою, застосовуються відповідним чином положення статті 1339.
Параграф відсутній	§ 4. Внесення виправлень до змісту реєстру
Стаття відсутня	Стаття 1335. Поняття внесення виправлень до змісту реєстру 1. Якщо реєстрація, попередня реєстрація або відмітка, внесена до реєстру, не відповідає дійсному правовому становищу, може вимагатися їх виправлення. 2. Під виправленням розуміється виключення, або зміна будь-якої неточної реєстрації, попередньої реєстрації або відмітки, проведеної в реєстрі. 3. Дійсне правове становище повинно впливати із визнання, зробленого особою, на користь якої проведено реєстрацію, попередню реєстрацію або відмітку, виправлення якої вимагається, у вигляді заяви в передбаченій законом формі, або з ухваленого щодо

	неї рішення суду про задоволення позову по суті, що набрало чинності. 4. Позов по суті може бути, за обставинами, позовом про встановлення або визнання недійсним або неукладеним правочину в частині встановлення, передання або, за обставинами, припинення зареєстрованого права, позовом про визнання недійсною реєстрації, попередньої реєстрації або відмітки, заявою про перегляд рішення суду або заявою про оскарження рішення міжнародного комерційного арбітражного суду, а також іншим позовом, який може призвести до обґрунтування позову про внесення виправлень.
Стаття відсутня	Стаття 1336. Виправлення реєстрації або попередньої реєстрації 1. Будь-яка заінтересована особа може вимагати виправлення реєстрації або попередньої реєстрації, якщо: 1) реєстрація або попередня реєстрація недійсна, в тому числі у випадку помилкової кваліфікації права реєстратором; 2) встановлена або визнана недійсність або неукладеність правочину або факту, на підставі якої проведена реєстрація або попередня реєстрація, в частині встановлення, передання або, за обставинами, припинення зареєстрованого або попередньо зареєстрованого права; 3) зареєстроване або попередньо зареєстроване право припинено на підставі закону або акту, на підставі якого внесена реєстрація або попередня реєстрація; 4) з будь-яких інших причин реєстрація або попередня реєстрація в реєстрі більше не відповідає дійсному правовому становищу зареєстрованого або попередньо зареєстрованого права. 2. Виправлення в реєстрі може бути здійснено на підставі договору (за домовленістю сторін), за заявою в передбаченій законом формі особи, якій належить право, що підлягає виключенню або зміні, або, якщо заява не подана, рішення суду, що набрало чинності. Позивач не зобов'язаний доводити, що особа, якій належить право, яке підлягає виключенню або зміні, не подав заяву.

	3. Якщо один із подружжя зареєстрований у реєстрі як одноосібна особа, якій належить зареєстроване право, за вимогою іншого з подружжя та за згодою, наданою в передбаченій законом формі одним із подружжя, зареєстрованим як особа, якій належить право, до реєстру може бути внесено виправлення з реєстрацією права спільної сумісної власності або, згідно з законом, права спільної часткової власності на зареєстроване право спільної власності обох із подружжя. Виправлення здійснюється на підставі посвідченої копії свідоцтва про шлюб, якщо з його змісту, співвіднесеного із зазначеним у реєстрі правовим становищем цього права, випливає, що зареєстроване право набуто під час шлюбу, і згідно з законом це право не відноситься до категорії особистої приватної власності одного з подружжя, на користь якого зареєстровано право. 4. Якщо зареєстроване або попередньо зареєстроване в реєстрі право повинно бути виправлене, особа, якій належить це право, зобов'язана разом із згодою в передбаченій законом формі передати уповноваженій особі для здійснення виправлення необхідні документи; в іншому випадку заінтересована особа може звернутися до суду за ухваленням рішення про внесення виправлень у реєстрі. У цьому випадку рішення суду замінює згоду на реєстрацію або попередню реєстрацію сторони, яка зобов'язана передати необхідні для виправлення документи. 5. Позов про внесення виправлень може бути подано одночасно з позовом по суті або, за необхідності, окремо, після того як задоволено позов по суті. Він може подаватися як щодо безпосереднього набувача, так і щодо набувачів-третіх осіб, згідно з вимогами, передбаченими статтею 1337, за винятком позову, заснованого на положеннях пунктів 3 і 4 частини першої цієї статті, який не може бути пред'явлений до добросовісного набувача права, що підлягає реєстрації, набутого на підставі оплатного правочину або, за обставинами, на підставі договору застави, іпотеки або іншого речового забезпечення.
--	---

	6. Позов про внесення виправлень, заснований на положеннях пунктів 2, 3 або 4 частини першої, не тягне за собою необхідність одночасного оскарження рішення реєстратора.
Стаття відсутня	Стаття 1337. Строки подання позову про внесення виправлень до реєстру 1. На вимогу про внесення виправлень позовна давність не поширюється. 2. Позов про внесення виправлень, поданий за однією з підстав, передбачених пунктами 1 або 2 частини першої статті 1336, задоволенню не підлягає, якщо особа, якій належить зареєстроване право, довела, що мали місце добросовісне набуття згідно зі статтею 334-4 або набувальна давність згідно зі статтею 334-5.
Стаття відсутня	Стаття 1338. Наслідки задоволення позову про внесення виправлень 1. Рішення, яким допускається виправлення, не може впливати на права осіб, які не брали участі в судовому провадженні у справі. 2. Якщо відмітка про позов щодо внесення виправлень була внесена до реєстру, рішення суду про задоволення позову щодо внесення виправлень поширюється також на всіх осіб, які набули право, що підлягає реєстрації, після внесення відмітки, при цьому це право повинно бути виключене, за вимогою будь-якої особи, одночасно з правом їх виконавця, який брав участь у судовому провадженні у справі. Положення цієї частини застосовуються також тоді, якщо відповідні набувачі не були залучені до участі в справі, без подання окремого позову проти них. 3. Рішення суду, яким задовольняється позов про внесення виправлень, є протиставимим держателю реєстру без необхідності залучення його до участі в судовому провадженні у справі.
Стаття відсутня	Стаття 1339. Виправлення відмітки в реєстрі 1. У разі відсутності згоди особи, за якою зареєстровано відмітку в реєстрі, будь-яка особа має право вимагати виправлення відмітки у випадках, встановлених статтею 315-46, а також, у міру

	необхідності, з інших підстав, коли відмітка не є точною або перестала бути такою. 2. Виправлення відмітки проводиться на підставі рішення суду, якщо законом не передбачено, що певна відмітка може бути виключена з реєстру на вимогу будь-якої заінтересованої особи або за власною ініціативою держателем реєстру. На вимогу про внесення виправлень позовна давність не поширюється. 3. Положення статей 1336 і 1338 зберігають чинність.
Стаття відсутня	Стаття 1340. Виключення прав під умовою 1. Право, яке набуто під відкладальною умовою, виключається з реєстру на вимогу будь-якої заінтересованої особи, якщо не доведено факт настання умови, яка стосується права, у строк протягом десяти років після попередньої реєстрації або в інший строк, обумовлений сторонами у зв'язку з цим. 2. Точно так само виключається скасувальна умова і право попереднього носія у випадку, коли на підставі скасувальної умови не було заявлено під такою умовою виключення попередньо зареєстрованого права у строк протягом десяти років після попередньої реєстрації, якщо актом, у якому обумовлено умову, не встановлено інший строк. 3. Частини четверта-шоста статті 1330 застосовуються відповідним чином.
Стаття відсутня	Стаття 1341. Виправлення матеріальних помилок 1. Допущені у зв'язку з проведеними в реєстрі реєстраціями, попередніми реєстраціями або відмітками матеріальні помилки, інші ніж ті, що підлягають виправленню, можуть бути виправлені на вимогу або за ініціативою держателя реєстру. Положення статей 1336-1338 застосовуються до цих відносин.
Стаття відсутня	Стаття 1342. Відповідальність за неналежне ведення реєстру 1. Особа, якій завдано шкоду внаслідок вчиненої неправомірної дії під час зберігання та управління реєстром, може вимагати відшкодування шкоди в солідарному порядку від держателя

	реєстру, який вчинив дію, та особи, яка є винною в завданні таким чином шкоди. 2. Якщо законом встановлено створення гарантійного фонду, держатель реєстру повинен виплатити компенсацію з цього фонду. 3. Строк позовної давності становить один рік від дня, коли особа, якій завдано шкоди, дізналася про діяння, яким завдано шкоду, але не більше трьох років від дня вчинення діяння. Строк позовної давності призупиняється поданням позовів і застосуванням способів оскарження, передбачених законом, для усунення наслідків діяння, яким завдано шкоду.
Глава відсутня	Глава 93. ДЕРЖАВНИЙ РЕЄСТР РЕЧЕВИХ ПРАВ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО ТА ЇХ ОБТЯЖЕНЬ
Стаття відсутня	Стаття 1343. Мета та предмет державного реєстру речевих прав на нерухоме майно та їх обтяжень 1. У державному реєстрі речевих прав на нерухоме майно реєструються речеві права на нерухоме майно, їх обтяження та належне особам нерухоме майно. Крім того, до державного реєстру нерухомого майна вносяться складові частини нерухомого майна. У встановлених законом випадках особа, якій належить речеве право, зобов'язана вимагати внесення до реєстру складових частин нерухомого майна. 2. У встановлених законом випадках до реєстру нерухомого майна можуть бути внесені відмітки про окремі права, факти або правовідносини, які пов'язані з нерухомістю, зареєстрованою в реєстрі нерухомого майна. 3. Законами регулюються: а) процедура реєстрації, попередньої реєстрації, внесення відмітки або виключення з реєстру нерухомого майна; б) формування нерухомого майна шляхом виділення його частини, поділу, або об'єднання або комбінування.
Стаття відсутня	Стаття 1344. Підстави реєстрації 1. Державна реєстрація речевих прав на нерухоме майно здійснюється на підставах, встановлених законом.

Стаття відсутня	Стаття 1345. Момент створення наслідків реєстрації 1. Якщо законом не передбачено інше, реєстрація в реєстрі нерухомого майна та їх обтяжень створює наслідки з часу подання заяви до реєстратора державного реєстру речевих прав та їх обтяжень, з урахуванням року, місяця, дня, години і хвилини подання заяви.
Стаття відсутня	Стаття 1346. Права, правочини або факти, що підлягають відмітці 1. Поряд з іншими випадками, встановленими законом, підлягає відмітці в реєстрі нерухомого майна: 1) намір особи, якій належить речеве право на нерухомість провести відчуження або обтяження іпотекою; 2) звернення стягнення, застава або встановлення іншого речевого забезпечення на іпотечну вимогу; 3) повідомлення про виконання іпотечного права.
Стаття відсутня	Стаття 1347. Відмітка про намір провести відчуження або обтяження іпотекою 1. Особа, якій належить речеве право на нерухомість, має право вимагати внесення відмітки про його намір провести відчуження або обтяження іпотекою на користь певної особи, із зазначенням в останньому випадку максимальної суми забезпеченого зобов'язання без процентів, комісійних та інших витрат, неустойки або інших форм відшкодування збитків. 2. Якщо протягом одного місяця після внесення відмітки про намір провести відчуження або обтяження іпотекою особа подає заяву про реєстрацію або попередню реєстрацію передбачуваного відчуження або іпотеки, реєстрація або, відповідно, попередня реєстрація права проводиться і щодо осіб, які набули речеве право на нерухомість після внесення відмітки; при цьому права цих осіб повинні бути виключені за вимогою будь-якої заінтересованої особи без її згоди. 3. Відмітка про намір провести відчуження або обтяження іпотекою втрачає чинність після закінчення строку одного місяця з дня подання заяви про внесення відмітки та виключається за вимогою

	будь-якої заінтересованої особи без згоди особи, якій належить речеве право. 4. У відмітці зазначаються рік, місяць і день, коли вона втрачає чинність.
Стаття відсутня	Стаття 1348. Зміна опису нерухомості 1. Власник нерухомого майна, зареєстрованого в державному реєстрі речевих прав на нерухоме майно та його обтяжень, може в будь-який час вимагати зміни відміток у державному реєстрі речевих прав на нерухоме майно та його обтяжень, які стосуються опису, призначення або площі майна, згідно з законом.